

Strona pozwana: Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE) (przedstawiciele: V. Langbakk, pełnomocnik, wspierany przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 270 TFUE mający na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności dorozumianej odmownej decyzji EIGE z dnia 26 sierpnia 2016 r. w sprawie wniosku skarżącego z dnia 26 kwietnia 2016 r. o przedłużenie z nim po raz drugi umowy o pracę, a w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji EIGE z dnia 20 stycznia 2017 r., oddalającej jego zażalenie z dnia 3 października 2016 r. na dorozumianą decyzję EIGE, a po drugie, uzyskanie odszkodowania za doznaną przez skarżącego z powodu tych decyzji szkodę.

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.*
- 2) *SD pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE).*

⁽¹⁾ Dz.U. C 239 z 24.7.2017.

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2018 r. – VG/Komisja

(Sprawa T-84/18)

(2018/C 152/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: VG (przedstawiciele: adwokaci G. Pandey i V. Villante)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- w ramach kwestii wstępnej, w razie potrzeby, stwierdzenie, że art. 90 regulaminu pracowniczego jest nieważny i nie znajduje zastosowania w niniejszym postępowaniu na podstawie art. 270 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO) z dnia 30 października 2017 r. w sprawie odrzucenia zażalenia złożonego w dniu 31 lipca 2017 r.;
- po drugie, stwierdzenie nieważności decyzji EPSO z dnia 19 kwietnia 2017 r. w sprawie odrzucenia jej wniosku o ponowne rozpatrzenie decyzji EPSO/komisji konkursowej o niedopuszczeniu strony skarżącej do następnego etapu konkursu;
- po trzecie, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 6 lutego 2017 r. na koncie internetowym EPSO o niewpisaniu strony skarżącej na wstępną listę kandydatów wybranych do celów konkursu EPSO/AD/323/16;
- po czwarte, stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie EPSO/AD/323/16, opublikowanego w dniu 26 maja 2016 r. ⁽¹⁾;
- wreszcie, stwierdzenie nieważności, w całości, ostatecznej wersji roboczej listy urzędników wybranych do wzięcia udziału w ww. konkursie;

- zasądzenie odszkodowania na rzecz strony skarżącej w wysokości 50 000 EUR;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący popełnionego przez EPSO/komisję konkursową oczywistego błędu w ocenie doświadczenia zawodowego strony skarżącej, a ponadto naruszenia załącznika III do spornego ogłoszenia o konkursie wymieniającego wymagane doświadczenie zawodowe.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i prawa strony skarżącej do bycia wysłuchanym, a także, naruszenia obowiązku uzasadnienia i art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 1, 2, 3 i 4 rozporządzenia nr 1/58 ⁽¹⁾, naruszenia art. 1d i 28 regulaminu pracowniczego oraz art. 1 ust. 1 lit. f) załącznika III do tych rozporządzeń, a także naruszenia zasad równego traktowania i niedyskryminacji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2016 C 187, s. A/1.

⁽²⁾ Rozporządzenie nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U., polskie wydanie specjalne: Rozdział 01 Tom 001 P. 3 – 3).

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2018 r. – Batchelor / Komisja

(Sprawa T-85/18)

(2018/C 152/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Edward William Batchelor (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokat B. Hoorelbeke i M. Healy, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 8430 final z dnia 5 grudnia 2017 r., w której odmawia ona dostępu do dokumentu zawierającego deklarację etyki urzędnika, znajdującego się w informatycznym systemie zarządzania zasobami ludzkimi Komisji Europejskiej – Sysper2 oraz do innych dokumentów, które wchodzą w zakres pierwotnego wniosku o udzielenie dostępu do dokumentów;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 15 ust. 3 TFUE, art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001 ⁽¹⁾, w związku z art. 8 lit. b) rozporządzenia nr 45/2001 ⁽²⁾, wskutek odmowy przyznania całkowitego lub częściowego dostępu do deklaracji etyki.